



Forns de calç de cal Rogent

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Al km 1 de la B-112 (serra del Rogent)
Emplaçament S'hi accedeix per la B-112. És a peu de carretera.
Alçada: 376

Coordenades:

Latitud: 41.56842
Longitud: 1.83179
UTM Est (X): 402600
UTM Nord (Y): 4602519

Classificació

Número de fitxa 08069 - 125
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Hi ha esquerdes i eslleivissades.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí; IPA: BLL-06.021; IPIC
Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08068A006000060000GY

Fitxes associades:

[Forn calç de ca l'Onclet](#)

[Forn de calç de la Vinya Nova](#)

[Forn de calç del camí de Sant Miquel](#)

[Cal Rogent o cal Torralbes](#)

Descripció

Els forns de calç de cal Rogent formen un edifici de dos nivells amb tres grans cubelles excavades a la roca, que fan 30 m de diàmetre i 10 m d'alçària. Els murs exteriors són de pedra unida amb morter de calç. S'hi accedeix a través de sengles passadissos d'arc de mig punt construïts amb pedra i maons. A la planta baixa hi ha l'accés a les olles i a la de dalt les boques superiors, que foren coronades amb filades de pedra seca. S'hi arribava per una escala d'obra. Al voltant hi ha la resta d'instal·lacions: cisterna, edificis de pedra seca del polvorí i la sala de màquines; escala de gat; i pedreres. Al davant hi hagué un porxo i un tros més amunt la pedrera d'on s'extreia la matèria primera.

Observacions:

Esquema del forns de calç del Rogent, 2000 (Autor: Josep Matalonga).

Història

Van ser construïts en un indret molt adequat, tant per la proximitat de la carretera com per l'accessibilitat de matèria primera (roques calcàries) i de combustible (llenya) per l'hisendat local Joan Rogent per a l'obtenció de calç viva a gran escala, que era un producte molt utilitzat a l'agricultura, la ramaderia, la medicina i la construcció.

Per fer-la s'utilitzava pedra calcària que era extreta dels tossals propers, en aquest cas de les pedreres de la serra del Rogent i del Castell, amb parpals i altres eines, i transportada fins als forns per ser cuita. Els fogainers agafaven els feixos de llenya, que havien estat tallats als boscos de la serra de cal Rogent, i els ficaven a l'interior del forn per la boca inferior, mentre que la pedra calcària esmicolada era col·locada per les boques superiors, damunt d'una volta molt artesana que s'havia de construir cada vegada. La combustió durava de tres a cinc jornades. Després s'havia de deixar refredar i ja es podia fer la descàrrega del producte. Finalment, la calç era transportada amb carros fins als seus punts de venda o consum. Aquests forns van estar en actiu fins als anys de 1950-1960, quan la calç va ser desplaçada pel ciment, les pintures i els productes químics.

Bibliografia

MASRIERA, Alícia (2006), "El museu de Martorell, 125 anys de ciències naturals (1878-2003)", Monografies del Museu de Ciències Naturals, núm. 3, p.155.

DIAGO, Juan de i altres (2005) "Els forns de calç", Camps d'Aprenentatge d'Orient, Bunyola, Ajuntament de Bunyola.

